RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

nr. 219.943 van 26 juni 2012
in de zaak A. 204.072/XII-6887

In zake: STEFAAN LAMBRECHT
woonplaats kiezend te 8790 Waregem
Stationsstraat 185

tegen:

de VLAAMSE MAATSCHAPPIJ VOOR WATERVOORZIENING
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Frederik Vandendriessche, Ian Arnouts en Sebastien Devos
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partijen:

1. de CVBA MODERO GERECHTSDEURWAARDERS ANTWERPEN
   voordien CVBA GERECHTSDEURWAARDERSKANTOOR DE MEUTER & CORSTJENS
2. de CVBA GERECHTSDEURWAARDERS HANDELSKAAI KORTRIJK

samen vormend een tijdelijke handelsvennootschap
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Rika Heijse
kantoor houdend te 9000 Gent
Kortrijksesteenweg 867
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 19 maart 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de raad van bestuur van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening van 2 maart 2012 waarbij in het kader van

een overheidsopdracht voor aanneming van diensten met als voorwerp de minnelijke invordering van facturen gericht aan klanten van de VMW de offerte van de nv Intrum als onregelmatig wordt verworpen en de opdracht voor de beide percelen wordt gegund aan de tijdelijke handelsvennootschap cvba Gerechtsdeurwaarderskantoor De Meuter & Corstjens - cvba Gerechtsdeurwaarders Handelskaai Kortrijk.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Verwerende partij heeft een nota ingediend.

Met een verzoekschrift van 3 mei 2012 hebben de cvba Modero Gerechtsdeurwaarders Antwerpen en de cvba Gerechtsdeurwaarders Handelskaai Kortrijk gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

Auditeur Inge Vos heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 juni 2012.

Kamervoorzitter Dierk Verbiest heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker, die verschijnt, advocaat Ian Arnouts, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Christophe Devos, die loco advocaat Rika Heijse verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Auditeur Inge Vos heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 26 augustus 2011 beslist de raad van bestuur van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening het bestek "dienstenopdracht - minnelijke invordering van onbetaalde facturen" goed te keuren".

Zoals blijkt uit de aankondiging in het Bulletin der Aanbestedingen en in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen zal de opdracht gegund worden middels een onderhandelingsprocedure. Ze heeft tot voorwerp de minnelijke invordering van facturen gericht aan klanten van de VMW. De opdracht bestaat uit twee percelen.

3.2. Verwerende partij ontvangt in totaal vijftien offertes, waarbij die van verzoekende partij die enkel inschrijft voor perceel 1.

3.3. Drie inschrijvers met de op dat moment meest voordelige offertes worden uitgenodigd om hun methodologie toe te lichten. Het zijn de nv Intrum, de thv cvba gerechtsdeurwaarderskantoor De Meuter & Corstjens - cvba gerechtsdeurwaarders Handelskaai Kortrijk en de cvba Van Noten en Rochtus.

Verzoeker krijgt een score van 33,5/100, zijnde voor prijs 23,51/70 en voor methodologie en organisatie 10/30.

3.4. Op 2 maart 2012 beslist verwerende partij om de opdracht te gunnen aan de thv cvba De Meuter & Corstjens - cvba gerechtsdeurwaarders Handelskaai Kortrijk.

3.5. Bij aangetekend schrijven van 9 maart 2012 wordt verzoeker in kennis gesteld van voormelde beslissing en wordt hem meegedeeld dat zijn offerte niet werd gekozen.

IV. Tussenkomst

4. Verzoekende partijen in tussenkomst blijken voordeel te halen uit de bestreden beslissing en hebben er belang bij dat de vordering wordt afgewezen. Dienvolgens moet hun verzoek worden ingewilligd.

V. Ontvankelijkheid van de vordering

De exceptie

5. In een exceptie werpt verwerende partij op dat de vordering tot schorsing niet ontvankelijk is aangezien zij niet werd ingesteld volgens de te dezen wettelijk voorgeschreven schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Beoordeling

6. De wet van 23 december 2009 tot invoeging van een nieuw boek betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen in de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten is van toepassing op de in het geding zijnde opdracht.

Het door de voornoemde wet van 23 december 2009 in de wet van 24 december 1993, nieuw ingevoegde artikel 65/15, tweede lid, verplicht een verzoekende partij die de schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing van een aanbestedende instantie in de zin van artikel 65/14 nastreeft, tot het instellen van de vordering tot schorsing volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid indien de Raad van State de verhaalinstantie is.

In de parlementaire voorbereiding bij de voornoemde wet van 23 december 2009 wordt betreffende het verplicht beroep op de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid het volgende opgemerkt:

> "In het tweede lid wordt verduidelijkt dat de vordering tot schorsing wordt ingediend volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid of in kort geding, al naargelang. Met de toevoeging van de woorden 'al naargelang' wordt bedoeld dat de indiene[r] niet langer de keuze heeft om de ene of de andere procedure te volgen. De indiener van een verhaal tegen een beslissing van een aanbestedende instantie die ressorteert onder de rechtsmacht van de Raad van State dient voortaan verplicht een beroep te doen op de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid als bedoeld in de gecoördineerde wetten op de Raad van State" (*Parl. St.* Kamer 2009-10, nr. 52-2276/1, 30-31).

Aldus lijkt de wetgever voor wat betreft de gehele geschillenregeling inzake overheidsopdrachten het instellen van een gewone vordering tot schorsing te hebben uitgesloten.

7. Overigens werd te dezen ook in de kennisgevingsbrief uitdrukkelijk verwezen naar de toepasselijkheid van "de bepalingen van art. 65 van de wet van 24/12/1993".

8. Verzoeker blijkt niettemin zijn beroep te hebben ingesteld met een gewone vordering tot schorsing.

Het opschrift van het door verzoeker op 19 maart 2012 ingeleide verzoekschrift luidt immers als volgt "Beroep tot nietigverklaring en vordering tot schorsing". Ook in het vervolg van het verzoekschrift is er uitsluitend sprake van een vordering tot schorsing en wordt nergens melding gemaakt van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, noch wordt de uiterst dringende noodzakelijkheid besproken. Er wordt uitsluitend ingegaan op het vereiste van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel en opgemerkt dat overeenkomstig artikel 65/15 van de wet van 24 december 1993 het bewijs van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet langer vereist is om de beslissing te schorsen.

9. Van een herkwalificatie van het beroep zoals ingediend op 19 maart 2012 naar een verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, kan, gelet op de aangehaalde parlementaire voorbereiding, geen sprake zijn, te meer aangezien in het betrokken verzoekschrift nergens de uiterst

dringende noodzakelijkheid wordt besproken, noch verwezen wordt naar de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Bovendien vereist artikel 16, § 3, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, dat het enig verzoekschrift waarbij een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en beroep tot nietigverklaring wordt ingesteld, het opschrift "beroep tot nietigverklaring en verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid" moet bevatten en stelt artikel 16, § 4, van dat besluit, dat indien dit opschrift zulks niet vermeldt, het verzoekschrift wordt behandeld als een verzoekschrift dat een gewone vordering tot schorsing inhoudt.

Verzoeker lijkt ook bezwaarlijk te kunnen voorhouden niet op de hoogte te zijn geweest van voormelde verplichting om een vordering tot schorsing in te leiden volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid nu deze verplichting uitdrukkelijk vermeld wordt in artikel 65/15 van de wet, naar welke bepaling verzoeker in zijn verzoekschrift zelf uitdrukkelijk verwijst bij de bespreking van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

10. Uit het voorgaande dient dan ook besloten te worden dat verzoeker zijn beroep heeft ingesteld met een gewone vordering tot schorsing en dat de voorliggende vordering dus niet volgens de wettelijke voorschriften blijkt te zijn ingesteld. Deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen, zonder dat nog moet worden ingegaan op de grondvoorwaarden voor de schorsing.

De exceptie is gegrond. De vordering tot schorsing is niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. Het verzoek tot tussenkomst van de cvba Modero Gerechtsdeurwaarders Antwerpen en de cvba Gerechtsdeurwaarders Handelskaai Kortrijk in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

3. De tussenkomende partijen worden verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 250 euro, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 26 juni 2012, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,

bijgestaan door

Silja Doms,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Silja Doms	**Dierk Verbiest**